

Strašna in silno žalostna prigodba.

V Cerknah (Kirchheim) veliki zakrajni vasi Toljminske komisije se je 2. dan tega mesca grozna nesreča zgodila. Novo vožno cesto delajo Cerklani po Cerklanski dolini, de bi veliko vasi soseskih krajev Toljminske komisije po eni strani proti Toljminu, po drugi pa na Krajnsko do Idrije vožne pota imelo, kër v tistih krajih večidel še tovorijo in svoje pridelke v Gorico, druge potrebne rezhí pa, kakor vino i. t. d. iz Gorice le na konjskih tovorih znosijo.

Blizo Zelina (takó se imenuje kraj, kjer se potok Cerkníšica v Idrico izliva), pol ure dalje od Cerklanske vasi so Cerklani čez grapo potoka zidan, 8 sežnov visok most ravnali, in ravno 2. dan tega mesca so hotli obók (velb) na sredi mostá dokončati ali zabiti, ter se jim je poderl. Gosp. Jožef Kofov, grajšak v Ravnah in veliki župan Cerklanske fare, ki je vseskozi, kakor dober oče za prid cele soseske skerbil, se je tudi pri naredbi potov, posebno pa tukaj pri zidanju noviga mostá nevtrudno obnašal. Imenovani dan po poldne prideta gosp. Jožef Kofov in njegov brat Alojzi, ki je v nemškemu Gradcu pravoslovja izučen, že eno leto pri starišah domá bil, ter stopita na verh mostá; z njima pa še osem drugih delavcov. In kader so jeli most zabijati, so se podporni stebri poderli in vse zidanje je na kup padlo. Kolikor jih je na mostu stalo, so vsi strašno smert storili. Gosp. Jožefu, deveterih otrok očetu, je trebuh takó stisnilo, de so njegov drob in oserčeje v srajci najdlji, in glava mu je bila vsa sterta; njegovimu bratu je pa glavo odtergalo, de so jo v ruti (robcu) domú prinesli; družih šest mož je bilo pa takó razmečkanih, de nobeniga ni bilo poznati. Cerklanski potok je bil od kervi mrtvih rudeč pol ure podolgoma. 4. dan tega mesca so mrtve pokopali, strašen jok in žalost je bila tisti dan v Cerknah! — Ktériga pač ne bo žalost obšla, ki bo to grozno nesrečo bral! Osem merličov na enkrat! Žalost je bila takó velika, de niso mogli ta čas na razpad mostá misliti, ako jim je ravno toliko truda in potroškov v nič pripravil!

Shalostna povést.

Ne potrebuje ga snamnja v spomin, njegove dela so narlepši spominik sa dolge, dolge zhafe.

27. dan Roshnizvéta se je sazhél per Šhentjernejfkih farmanih na Dolénfkim s filno britkim shalovanjem, kër so s jutrajno sarjo prestrašeni svedili, de je njih prelubi duhovni pastir Martin Rak po prijetim sakramentu f. posledniga olja od mertuda (boshjiga shlaka) sadét, med 12. in 1. uro po nozhi nanagloma umèrl, kteriga so poprejshni dan fhe veséliga in sdraviga vidili. Drugi dan popoldne pa so ga v krilo zherne semlje poloshili. 21 duhovnov ozhitno ginjenih je mrtvo trupljo fvojiga vífoko zhašteniga prijatla in duhovniga tovarfha k pokopalíshu spremilo, in véliko fhtevelo farmanov se je v folsah topilo, objokovaje sgubo fvojiga duhovniga ozhéta, in refnizhno velikiga dobrotnika. — Ranjki gospod fajmofhter je bil v Moravzhah 7. Listopáda 1780 rôjen, in 31. Vélkiferpana 1808 duhovniga posvezhèn. Duhovno flushbo je nar poprej per Š. Jakobu in po tem v Shenklavshu v Ljubljani svesto opravljal, in tukaj v neposabljivim spominu ostál. V letu 1819 so ga fajmofhtra

v Šhentjerneju isvolili. Sa prid fvoje duhovne zhéde je bil vfeškosi vef vnét; njegove fkerbí in trud so pa tudi prav veséli sad per nji obrodile; on je bil nevtruden duhovni pastir, poséбно gorèzh uzhenik mladósti, in v ferzhnim podpiranju vbogih in bolnikov mu ga ni kmalo para bilo; — od tod pride neisrezheno shalovanje njegovih sapufhenih ovzhiz, ki ga ne bodo nikolj posabile.

Urno kaj je noviga?

(Kofé bomo prihodnizh bolj kup pili), zakaj prefvitli Zefar so pervolili, daz od 21 goldinarjev na 12 goldinarjev in pol pri zentu pomanjshati. Ta Zefarski fklep bo pa kontrabántarjem prav slo v prek fhel, kër bodo ljudje v fhtazunah ravno po tem kupu kofé dobili, kakor ga ti golufi prodajajo.

(Vfe f-hrambe v Reduti in v Virantovi hifhi) so she sa obertnífko rasftavo lepó pripravljene. Urno, urno s blagam vkupej, de ne bo na sadnje prevelika sadrega!

(Leféni tlak v Ljubljani), od ktériga fmo v 14. listu nafhih Noviz govorili, so jeli 16. dan tega mesza ravno pred gofp. Šmoletovo hifho na velki zefti proti Krajnju delati. 200 feshnov bo dolg. Prav radovédni fmo, kakó se bo obnafhal! —

(Na Dunaju) so 11. dan tega mesza nekiga roparja in ubijavza obefili. Vezh ko 30,000 ljudi se je fkupej sbralo. Kako malo pa malopridnim ljudem fhe zlo kervava fodba k ferzu gré, se je so-pet pri ti priliki pokasalo, kër je bilo na moríshu veliko rut, tabazhnih fhkatel in mófhen gledavzam is varshetov pokradenih.

Smef.

(Kakó fe da seleno fozhivje zhes simo takó ohraniti, kakor, de bi bilo fhe le fedaj dosorélo). Napolni okrogle, kofitarne (plehafte) pífkre s selenim fozhivjem, postavim s toliko graham, fishólam i. t. d. de pri verhu sa perft proftora oftane; salij jih potem s zhfsto vodó, ravno po ti méri, in savári (sazini) pokrov pífkra takó de je ne bo nobene luknize níkjer. Ki si eniga ali vezh pífkrov takó napolnil, postavi jih v kotel, ter jih pufti v vreli vodi fkos poldrugo ali dve uri prav dobro vreti. — To ftorívfhi fpravi jih v klét (kelder) ali kam drugam, dokler po simi shelje dobífh, frífhno fozhivje obedvati. To ravnanje fmo brali v némfhkih rokodélfkih novizah, fami pa ga fhe nífmo poskusíli; ne kríshajte naf tedaj, zhe fe vam takó morebiti ne bo vedlo, kakor fmo vam povedali!

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	20. Maliferpana.		15. Maliferpana.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	—	—	1	28
1 „ „ banafhke	1	22	1	22
1 „ Turfhize . . .	—	58	1	3
1 „ Sorfhize . . .	—	—	1	3
1 „ Rèshi . . .	—	55	1	—
1 „ Jezhmèna . . .	—	—	—	54
1 „ Profa . . .	—	—	—	57
1 „ Ajde . . .	1	—	1	12
1 „ Ovfa . . .	—	36	—	40

V Ljubljani. Natífnil in saloshil Joshef Blasnik.